

[Statsministeren.]

på de arbejdspladser, de gik fra. Man ser altså, at den udvikling, som det ærede medlem hr. Axel Kristensen påkalder, allerede er så stærkt i gang, at den højt-ærede arbejdsminister modtager besvæ-
ringer og klager fra visse arbejdsgivere over, at de mister deres arbejdskraft på grund af, at de ufaglærte går over til at blive beskæftiget netop i byggeriet.

Selv i et samfund med høj beskæftigelse — og det er klart, at denne regering fortsat vil søge den meget høje beskæftigelse fastholdt — vil der være arbejdergrupper, der som følge af tekniske og økonomiske ændringer i erhvervsstrukturen må søge beskæftigelse inden for andre arbejdsområder, ligesom også selve den forøgede anvendelse af en højere teknik stiller forøgede krav til kunnen og viden hos dem, der bliver inden for deres hidtidige arbejdsområde. Derfor er en stadig forøget adgang til uddannelse fornøden, og det er samfundets pligt at medvirke hertil ved, at det nødvendige uddannelsesapparat stilles til rådighed for arbejderne. I sig selv vil sådanne uddannelsesmuligheder medvirke til at fremme bevægeligheden på arbejdsmarkedet og til at fremme de ikke-faglærtes overtagelse af arbejdsoperationer, der hidtil kun har kunnet udføres af de faglærte.

Regeringen betragter det som en påtrængende opgave at fremme en videre udbygning af de uddannelsesforanstaltninger, der er etableret på grundlag af loven om erhvervsmæssig uddannelse af ikke-faglærte arbejdere. Denne lov har vist sig at være en betydelig landvinding på et område, der tidligere med en vis ret kunne karakteriseres som forsømt. Siden 1960 har de på grundlag af lovens bestemmelser nedsatte 19 brancheudvalg, som dækker op imod 80 pct. af alle ikke-faglærte arbejdere, taget dette uddannelsesarbejde op i praksis.

Brancheudvalgene og uddannelsesrådet har indtil nu tilvejebragt undervisningsplaner for 28 emnerækker med i alt 90 kurstrin, således at lovens hensigt med hensyn til at grundlægge et smidigt uddannelsessystem synes godt på vej til at blive virkeliggjort. Det stadig stigende antal elever på de i kraft af loven oprettede kur-

sus viser tydeligt, at loven imødekommer et stort behov. Fra 1960-61 til 1963-64 er elevantallet steget fra ca. 4000 til op imod 10.000.

Hvad specielt angår kurserne inden for bygge- og anlægsgangene, er antallet af elever fra 1960-61 til 1963-64 steget fra ca. 1.800 til ca. 4.500. Denne kraftige stigning i elevantallet dækker imidlertid næppe det aktuelle behov. Jeg tror, vi skal regne med, at man vil komme op på betydelig større elevantal. Inden for bygge- og anlægsvirksomhedens brancheområde må man på lidt længere sigt regne med et permanent elevtal på omkring 8.000, og jeg tror ikke, det er urealistisk at regne med et samlet årligt elevtal, der til sin tid vil ligge på omkring 10 pct. af ikke-faglærte arbejdere.

Det, der er sket på dette område, og som her er under opbygning, er vistnok det, der får størst betydning for løsningen af de problemer, vi her drøfter: større bevægelighed, større produktivitet og deraf følgende højere aflønning.

De ærede forespørgere gør sig efter min opfattelse skyldig i et fejlsyn, hvis de tror, at den smidiggørelse af forholdene på vort arbejdsmarked og den bedring af de lavtlønnedes vilkår, som ligger både organisationerne selv og regeringen så stærkt på sinde, vil kunne fremmes gennem indblanding i arbejdsmarkedets organisations- og overenskomstforhold.

Der er for mig ingen tvivl om, at en vigtig vej til løsning af disse problemer går gennem en stadig udbygning af rammerne for uddannelsesarbejdet for de ikke-faglærte i takt med det behov, der er konstateret. Jeg vil her gerne benytte lejligheden til at slå fast, at regeringen med den største opmærksomhed følger forholdene på dette felt og er indstillet på at følge udviklingen op med de foranstaltninger, som situationen til enhver tid måtte kræve.

Der kan måske yderligere være grund til at nævne, at regeringen, forinden de ærede medlemmer fra venstre og det konservative folkeparti havde fremsat deres forespørgsel, havde truffet beslutning om nedsættelse af et sagkyndigt udvalg, der skal have til opgave at foretage en overvejelse af byggeproblemer — herunder byggeriets arbejdskraftproblem. Dette udvalg er nedsat, og det er tanken, at udvalget i de nærmest